

der tager lang tid, og det er rejser, der i de direkte omkostninger er dyre, og som giver et problem for et mindretal. Et lille mindretal af forældre får virkelig økonomiske problemer ved at skulle af med 2.000 kr. til en rejse. Har man to børn, så er det 4.000 kr. dér og 3.000 kr. dér.

Når det er gået sådan, synes vi i Det Konservative Folkeparti, at det er udtryk for, at det lokale selvstyre ikke fungerer ordentligt, og det beklager vi. Hvor er skolebestyrelserne henne i denne sag? Hvor er skolelederne henne i denne sag? Hvor er kommunalbestyrelserne henne i denne sag?

Der er et socialt problem for et lille mindretal af forældre. Det er den ene ting. Og den anden ting er, hvad den undervisningsmæssige, indlæringsmæssige værdi er af disse rejser, der går længere og længere ud i verden og koster mere og mere. Dertil kommer de indirekte omkostninger, som jo er den tid, hvor man står på ski i Norge eller hopper rundt i vandet eller på boldbanerne på La Santa Sport, for nu at tage nogle konkrete aktuelle eksempler fra den danske skoleverden, og hvor man alternativt kunne have arbejdet hjemme i skolen, trænet og have lært noget.

Vi håber meget i Det Konservative Folkeparti, at disse alternative omkostninger er store. Det betyder, at man virkelig som et alternativ til at tage ud i verden havde fået lært noget eller trænet noget derhjemme. Det må jo også tages i betragtning. Alternativet er forhåbentlig ikke, at man sidder og kigger ud ad vinduet. Det tror vi ikke et øjeblik på.

Derfor er det beklageligt, at ministeren ikke har sat hælene i, været opgaven voksen og ført sin ressorttilsynspligt, hvor ministeren ifølge Folketingets Ombudsmand har pligt til at gribe ind, når det blipper ud.

Det er på mange niveauer, man har svigtet: På det lokale niveau, på centralt embedsmand- og ministerniveau, og så er det, at tingene er nået til Folketinget, og så er det godt, at vi har en voksen og ansvarlig Ombudsmand for Folketinget, som har givet ministeren en eftertrykkelig næse på det her område.

Det Konservative Folkeparti ønsker at behandle denne sag i forbindelse med ministerens forhåbentlig meget snarlige udspil.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg er meget enig med hr. Frank Dahlgaard i hans betragtninger i forhold til skolerejser til Grønland, til Spanien, til Athen osv. osv. Jeg er også enig i de betragtninger, der går på den gruppe af forældre, der har problemer med at betale. Jeg tror nu ikke, det er så lille en minoritetsgruppe, som hr. Frank Dahlgaard vil gøre det til, for jeg tror faktisk, der er mange forældre, der har problemer med at skaffe de pågældende penge til det her.

Det afføder yderligere et spørgsmål: Er det sådan, at hr. Frank Dahlgaard finder det urimeligt, at det ofte ved sådanne arrangementer er således, at tingene er skruet sammen på en måde, så eleverne – det samlede elevtal – i klassen er tvunget til at betale rejsen for lærerne og for lærernes deltagelse? Hvordan ser hr. Frank Dahlgaard på den vinkel?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Der bliver da et problem, for jo længere tid en rejse varer, og jo mere kostbar den er, jo større bliver vel egentlig det moralske problem ved, at eleverne og deres forældre skal bære lærernes udgifter. På den anden side er det jo arbejde for lærerne, for det er jo undervisning – det skulle det jo i hvert fald være – og det skal man vel ikke betale for?

Men der er faktisk et problem. Det synes vi. Og der er især et problem, når initiativet til de her voldsomme rejser til f.eks. La Santa Sport kommer fra lærerne, i det omfang de finder sted, og det er ofte. Så er den rigtig grim, og der ser ud til at være nogle enkeltstående eksempler på det.

Men det er jo det, en minister skal stoppe, så ikke Ombudsmanden skal gribe ind, og Folketinget bagefter. Der er et problem dér. Jeg tror egentlig, vi har den samme holdning til det spørgsmål.

Anne Bastrup (SF):

Det er yderst sjældent, at jeg kan erklære mig enig med hr. Frank Dahlgaard i folkeskole-spørgsmål, men det kan jeg gøre i denne sag.

Det er SF's opfattelse, at gratisprincippet i folkeskolen skal bevares. Det er samtidig også vores opfattelse, at folkeskolen skal udvikle sig. Den skal bruge alle de forskellige typer af muligheder, man har, for at give børnene nogle gode oplevelser, så de kan lære nogle ting, så